

Karolína Šimová: Mikrosonda do názorového světa současných obecních kronikářů

Posudek na bakalářskou práci

Bakalářská práce Karolíny Šimové zaměřená na problematiku obecních kronik a jejich autorů patří svým obsahem především do oblasti etnografie. Posuzovaný text má teoreticko-výzkumný charakter. Práce má logicky uspořádanou strukturu, která je kromě Úvodu a Závěru rozčleněna do dvou částí. První část má teoreticko-historickou povahu (kapitoly „Kroniky: pojem, stručný nástin dějin“ a „Nástin vývoje odborného a vědeckého zájmu o kroniky a jejich studium v české odborné literatuře“). Druhá část představuje vlastní výzkumné poznatky získané autorkou (kapitola „Zrození kronikáře a jeho názorový profil“).

Na práci lze pozitivně ocenit několik momentů. Prvním z nich je samotný výběr tématu, které je zajímavé a v dnešní době patrně i ne zcela právem opomíjené. Dále je možné vyzvednout to, že autorka zde dokládá své odborné schopnosti jak v oblasti teoretické práce, tak i v samostatné výzkumné činnosti. Obě části studie mají relativně velmi slušnou úroveň (dobře odpovídající charakteru bakalářské práce). První část se opírá o dosti rozsáhlou a lze říci i reprezentativní kolekci domácích odborných pramenů. Druhá část je založena na pěti polostrukturovaných výzkumných rozhovorech s obecními kronikáři. Text je zpracován s náležitou erudicí, přehledně a „čtivě“. Osobně hodnotím o něco výše úroveň teoretické části než části výzkumné.

Přes celkově kladné hodnocení posuzované práce uvedu několik připomínek:

- Domnívám se, že pasáže věnované výzkumnému vzorku a metodice by patrně bylo vhodnější umístit nikoli do „Úvodu“ práce, nýbrž na začátek výzkumné kapitoly „Zrození kronikáře...“
- Pokud se na str. 5 a jinde hovoří o studii Zdeňky Vaněčkové z poloviny 70. let 20. století a konstatuje se, že tato autorka přisuzovala největší vliv u kronikářů jejich sociálnímu postavení, třídnímu původu a světovému názoru, pak je nutné reflektovat skutečnost, že v době normalizace autorka v principu k žádným jiným závěrům ani přijít nemohla (tyto charakteristiky musely být v této době u nás považovány za nejdůležitější úplně ve všech oblastech sociálních věd, nejen v této).
- Formulace na str. 18 a 29, v nichž se hovoří o „kompilaci“, nepovažuji za šťastné. Myslím si, že následné části textu jsou kvalitně zpracované na základě studia odborných pramenů a výraz kompilace zbytečně apriori snižuje jejich úroveň.

- Mezi teoreticko-historickou částí a výzkumnou částí textu je prudký „střih“. Chybí tu jejich vzájemné „přemostění“.

- Určité otázky vzbuzuje zpracování výzkumné části nazvané „Zrození kronikáře...“ Čtenáře, který se seznámí s přepisy výzkumných rozhovorů, jež byly vloženy do přílohy, zákonitě napadá otázka, jakým způsobem (jakou metodou či technikou) vlastně byla tato empirická část zpracována, neboť samotné přepisy rozhovorů působí v některých ohledech zajímavěji a inspirativněji, než souhrnná interpretace, která byla na jejich základě vytvořena. Dokonce se zdá, že autorka mohla z přepisů pro text práce vytěžit více, než se jí podařilo.

I přes tuto připomínku doporučuji bakalářskou práci Karolíny Šimové zcela jednoznačně k obhajobě a hodnotím ji jako velmi dobrou.

Praha 3. 7. 2011

doc. PhDr. Jiří Šubrt, CSc.